

2015. május 3.
Nyíregyháza
Istentisztelet

„¹Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál. ²Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. ³Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából. ⁴Azon a napon ezt mondjátok majd: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét! Adjátok tudtára a népeknek nagy tetteit! Emlékeztessétek őket, hogy neve magasztos! ⁵Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az ÚR, tudja meg ezt az egész föld! ⁶Kiálts és ujjongj Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!” Ézs 12,1-6

Drága Testvérek!

Húsvét ünnepe utáni időszakban vagyunk. Ezeknek a vasárnapoknak azt az elnevezést adták: „Az élő Krisztusnak élő Gyülekezete”. Valamint ezen belül minden vasárnapnak külön címe is van: „A pásztorolt gyülekezet”, „Az ujjongó gyülekezet”, „Imádkozó gyülekezet”, „Az Úrra néző gyülekezet”, „A földön szolgáló gyülekezet”. A mai vasárnapnak az a címe: „Az éneklő

gyülekezet”. Olyan gyönyörűen épül fel az evangélikus egyház liturgiája, hiszen vasárnapról-vasárnapra újabb és újabb oldalát szeretné erősíteni, illetve alkalomról-alkalomra más-más oldalát mutatja be a gyülekezeteknek. A mai alkalommal az éneklésre szeretne rávilágítani, annak fontosságára. Néha olyan szomorú vagyok, amikor egy ekkora gyülekezet ekkora templomában leginkább a kántor szép hangját lehet hallani, de a gyülekezet olyan halkán, az orra alatt valamicskét zümmög. Persze természetesen vannak, akik úgy gondolják – s lehet ebben igazság –, hogy rettenetes hangjuk van, s jobb, ha inkább a szüneteket éneklük, mint a dallamot. Ezt is megérti az ember. Bezzeg hányan vannak olyanok, akik egy-egy lakodalmi estén az „Az a szép, az a szép...”, meg a „Lakodalom van a mi utcánkba...” énekeket harsányan, teli torokból éneklük, mindegy, hogy hamisan vagy tisztán, sőt egy-egy leányka megpördítésénél még hatalmasat tudnak kurjongatni is. **„Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”** – mondja Jézus. Tudjátok, az éneklés vagy nem éneklés már egy következmény. Valaminek a következménye. A szív állapotának a következménye. S ezen a mai délelőttön erről szeretnék inkább beszélni. Milyen állapotban

van a te szíved? Idejöttél ezen a mai reggelen, ideáldoztad az idődet, de milyen állapotban van a te életed, milyen állapotban van a te szíved. Nem az éneklésről szeretnék ma veled beszélni, hanem a szívedről! Lehet, hogy sose kérdez rá senki a környezetedben, hogy mi van veled. Vagy ha igen, akkor ilyen amerikai stílusban: „Hogy vagy?” – de a kérdésre a válasz már nem is érdekli, hanem megy tovább. Hogy vagy drága testvérem az Úrral? Hogy van a te szíved? Úgy szeretném odaszeretni Krisztushoz azokat, akik távol vannak tőle. Úgy szeretném bemutatni Krisztust azoknak, akik nem ismerik Őt személyesen. Olyan vágy van a szívemben, hogy megismertessem Krisztust veletek. Hogy segíthessek szívetek állapotán! Mert tudom, hogy sokaknak gondja, fájdalma, terhe, nehézsége van szíve mélyén. Próbálja szinten tartani azt a morzsányi örömét, kifelé mutatni, hogy minden rendben van, de a szíve mélyén ott vannak a terhek. Múlандó örömeikkel próbálja feledtetni ezeket a terheket, új kocsit, új házat, magasabb fizetést, fiatalos, „agyonszolizott” asszony, sármos, jólfésült férfi, de a terhek nem lesznek enyhébbek, mert a szívvel van a probléma. Múlандó dolgokkal nem jó feledtetni, mert az ember szíve ugyan olyan marad. Mert

Krisztus nélkül csak terhek lesznek. És tudjátok, mi terheket, meg nem bocsátást, sértettséget, közönyt, bántást és bántódást, félelmet, aggodalmat, neheztelést cipelnek magukkal az emberek. Házasságban, emberi kapcsolatokban, szülő gyermek, testvér-testvér kapcsolatban mi mindent cipelnek. Óriási súlyként nehezednek dolgok erre a szívre. Luther azt mondja: *„Isten erejével a mázsás teher könnyű, mint a szalmaszál – nélküle mázsás súly a szalmaszál is.”* Mennyire igaz ez a mondat. Látom azt, hogy roppan meg egy-egy emberi élet, hányan adják fel a küzdelmet, vagy kerülnek a küzdelem feladás szélére. Mennek kapcsolatból kapcsolatba, házasságból házasságba egy csipetnyi öröm kedvéért, s újra és újra azzal szembesülnek, hogy valami még sincs rendben. Miért? Mert a szívvel van a probléma. Az Istentől elszakadt, Isten ellen lázadt, Istennel szembeni bizalmatlan szívvel. De Isten írt neked egy levelet, egy hosszú, de tartalmas levelet, ami neked szól. Ilyen mondatok vannak benne:

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!” Ézs 43,1

„⁹Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.” Jn 15,9

„...én veled leszek: megsegítlek és megmentelek - így szól az ÚR.” Jer 15,20

„²³Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.” Péld 4,23

„²⁶Fiam, add nekem a szívedet, útjaim leljenek tetszésre szemedben.” Péld 23,26

És ezekhez hasonló bátorítást olvashatunk az Ő levelében. Ez a levél neked és nekem, rólad és rólam szól.

- Isten kérése (Add nékem a te szívedet...)
- Isten választ vár (Eléd adtam az életet és a halál...)
- Isten vár ránk (Jöjjetek énhozzám mindnyájan...)

Egy Amerikában élő leány elhagyta az édesanyját, szabadon akart élni. Először valóban minden olyan nagyszerűnek látszott, de végül Chicago alvilágában kötött ki, és merő nyomorúság lett minden. A pillanatnyi örömek után jött a kilátástalanság!

Barátaival kocsμάkban és bárókban mulatozott, szíve mélyén azonban a tékozló lány nem volt már boldog!

Az évek hosszú során át valaki várta őt otthon: az édesanyja. Várta a gyermekét, várta a leányát. Oly szívesen megkereste volna, elment volna hozzá, de leánya címének kiderítésében még a bűnügyi rendőrség sem tudott neki segíteni!

*A szeretet azonban találékony: levelet írt neki! Sok fényképet csináltatott magáról. A fájdalomtól megöregedett arc néz le róluk. A képeket kartonlapokra ragasztotta, és ezt írta alájuk: "**Anyád vár, gyere haza!**" Azután a képeket elvitte Chicago alvilágának kocsmaiba és mulatóhelyeire, és engedélyt kért, hogy a falra kitehesse azokat.*

*Egy éjszakai mulatóban a zenekar utcai nótákat játszik. Egy fiatal nő - üres lélekkel és tönkretett étellel - megy át a szennynek ezen a barlangján. Hirtelen megáll, mint akit villámcsapás ért. A falon egy idős asszony képe: "**Anyád vár! Gyere haza!**" A leány keserves sírásra fakadt: "**Édesanyám!**". Néhány óra múlva a lány otthon volt.”*

Drága Gyülekezet!

Isten így vár bennünket, mert Ő rendbe akarja tenni mindazt, amit mi elrontottunk. De Ő csak akkor teszi ezt meg, ha mi engedjük neki. Ha üres kézzel, lelkileg szegény állapotban megyünk Őhozzá (**„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa”**. Mt 5,3). Ő a szívet akarja újjá tenni (**„³¹Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket;”** Ez 18,31 és **„²⁶Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.”** Ez 36,26). Aztán ez a más szív lesz megújított szív, a megújított szívekből lesz élő gyülekezet és ez az élő gyülekezet lesz majd éneklő gyülekezet. Cantate vasárnapján Isten ezt akarja rendbe tenni a mi életünkben.

Ámen!